

[Pernille Forchhammer]

ler vælger at udtale sig til tv eller til radio eller til aviserne om udviklingen i Sydafrika.

Men jeg mener, det er dobbeltmoral, når man bruger en debat som den i dag til at stå her og påstå, at man vil en hel masse ting på dette område i kraft af udviklingen i Sydafrika, når man ikke engang har gjort sig den ulejlig-hed at orientere det udvalg, der skal træffe beslutning om ændringer på dette område, altså når man ikke har gjort sig den ulejlighed at tage initiativer i det udvalg, der eventuelt skal ændre køreplanen. Det synes jeg er dobbeltmoral.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det sidste vil jeg meget gerne reagere på. Jeg er sikker på, at fru Pernille Forchhammer vil erindre, at jeg i sidste uge var i samråd i Udenrigsudvalget. Der var på grund af forpligtelser andre steder beklageligvis afsat meget stram tid til det pågældende samråd, og det lykkedes desværre ikke at nå frem til det andet punkt i samrådet, for der var en meget stor spørgelyst under det første punkt. Derfor nåede jeg ikke at få sagt det, som jeg så har sagt nu i dag.

Men jeg er egentlig meget glad for, at de ting, jeg skulle have sagt, blev sagt her i fuld offentlighed, for nu er der altså nogle, der ikke længere skal have lov til at gemme sig bag lukkede døre med deres helt fortidige, ulogiske og forkvaklede holdning til, hvad det er, der sker i Sydafrika. Nu skal det frem, hvem det er, der bærer ansvaret for, at Danmark her adskiller sig fra internationale bestræbelser på at fremme den demokratiske udvikling.

Jeg tror også, det kan være ganske sundt for mange i Socialdemokratiet at høre, hvor langt ud partiets ordførere i denne sag efterhånden er kommet i forhold til, hvordan man behandler den sag andre steder. Så måske er dette her i virkeligheden en stor tjeneste at gøre Socialdemokratiet, så der kan komme lidt luft og åben diskussion i det parti også om denne sag.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg er ligesom udenrigsministeren glad for, at den redegørelse for forholdene i Sydafrika, vi i dag har fået, er kommet frem i så fuld offentlighed. Én ting er, at et udvalg naturligvis altid skal orienteres, men der er nu også den forskel på et udvalgs orientering og hele Fol-

ketingets orientering, at her når det uden for dette rums fire vægge, hvad der egentlig sker.

Jeg har fået indtryk af de gange, hvor vi har diskuteret sagen, at det ikke er oplysninger om forholdene i landet, man fra socialdemokratisk side har manglet, så det er ikke, fordi man står og siger, at dette her er nyt for én. Jeg tror, man til fulde er orienteret, men jeg er glad for, at også andre er det, fordi vi nu ved, at der er sket utrolig store ting – så store ting, som udenrigsministeren også nævnede, andre lande har taget til efterretning og indrettet sig på. Om det, udvalget i henseende til køreplanen skal gøre, er at ændre eller omstrukturere, er et spørgsmål om ord – det er ligegyldigt.

Men det, vi naturligvis må forholde os til, når vi har opstillet denne køreplan, er, om forudsætningerne for at gå fra den ene fase til den anden nu er i orden. Nu har vi fået redegørelsen fra udenrigsministeren her i dag. Jeg synes, den er et ganske glimrende oplæg til en debat. Jeg synes, det er lidt vel forhastet, at fru Ebba Strange allerede her i dag siger: Ikke under nogen omstændigheder har det ændret min mening. Nu synes jeg, at de ærede medlemmer skal sætte sig og hver for sig se på, hvad det egentlig er, udenrigsministeren har oplyst, og trods alt måske også tænke en lille smule på, hvorfor vi efterhånden skal være det eneste land, der går enegang og sætter os ud i en skammekrog, hvor vi ærlig talt er til inderlig grin for resten af verden, mens vi hæver fanen så højt, at vi ikke mere kan nå jorden.

Lad os da nu lige prøve både at se realiteterne i øjnene og rette blikket mod det land, som vi jo trods alt med dette gerne vil hjælpe, men som vi nu er i færd med at skade, fordi, som jeg også var inde på det i mit første indlæg, arbejdsløsheden stiger, nøden stiger, der er behov for undervisning, der er behov for en socialforsorg. Og alt dette kan kun fås, hvis landet får en sund og god økonomisk baggrund at virke på. Det kan vi også medvirke til. Lad os nu tænke os lidt om.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er til fru Ebba Strange, som var inde på spørgsmålet om de politiske fanger, som der jo har været megen debat om. Jeg vil gerne rekapitulere de oplysninger, vi fik i Sydafrika. Der var i løbet af det sidste 1½ år, da vi var derne-